

**മധുരമായ കൂട്ടികളേ- അന്തർമുഖിയായി വിചാരസാഗര മമനം ചെയ്യു എങ്കിൽ
സന്തോഷവും ലഹരിയും ഉണ്ടാകും, നിങ്ങൾ ബാബയ്ക്കു സമാനം ടീച്ചറായി മാറും.**

ചോദ്യം:- സ്ഥായിയായ ആന്തരീക സന്തോഷം എന്തിന്റെ ആധാരത്തിലാണ് ഉണ്ടാവുക?

ഉത്തരം:- എപ്പോഴോണോ മറ്റൊളവരുടെ മംഗളം ചെയ്ത് എല്ലാവരേയും സന്തുഷ്ടരാക്കുന്നത് അപ്പോഴാണ് സ്ഥായിയായ സന്തോഷം ഉണ്ടാകുന്നത്. ദയാഹൃദയരാവുകയാണെങ്കിൽ സന്തോഷം ഉണ്ടാകും. ആരാണോ ദയാമനസ്കർ അവരുടെ ബുദ്ധിയിൽ ഉണ്ടാകും ആഹാ, സർവ്വാത്മാക്കളുടേയും പിതാവ് നമ്മളെ പരിപ്പിക്കുക യാണ്, പാവനമാകി മാറുകയാണ്, നമ്മൾ വിശ്വത്തിന്റെ മഹാരാജാവായി മാറുകയാണ്! അവർ ഇങ്ങനെ സന്തോഷത്തിന്റെ ഭാനം ചെയ്തുകൊണ്ടെയിരിക്കും.

ഓം ശാന്തി. ആത്മീയ അച്ഛൻ ആത്മീയ കൂട്ടികളേം ചോദിക്കുകയാണ്- കൂട്ടികളേ, ഇപ്പോൾ ഓം ശാന്തി എന്ന് ആരാണ് പറഞ്ഞത്? (ശിവബാബ) അതെ, ശിവബാബയാണ് പറഞ്ഞത്; എന്തുകൊണ്ടു നാൽ കൂട്ടികൾക്ക് അറിയാം ബാബ സർവ്വാത്മാക്കളുടേയും പിതാവാണ്. പറയുന്ന താൻ കല്പം ഇതു രമത്തിൽ തന്നെയാണ് വന്ന് പരിപ്പിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ ബാബ പരിപ്പിക്കുന്ന ടീച്ചറും കൂട്ടിയാണ്. ടീച്ചർ വന്ന് ഗുഡ്മോൺിഗ് എന്നു പറയും. അപ്പോൾ കൂട്ടികളും ഗുഡ്മോൺിഗ് പറയും. കൂട്ടികൾക്ക് അറിയാം ഇവിടെ ആത്മാക്കളേം പരമാത്മാവ് ഗുഡ്മോൺിഗ് പറയുകയാണ്. ലൗകിക രീതിയിൽ വളരെയിക്കുന്ന പേര് ഗുഡ്മോൺിഗ് പറയാറുണ്ട്. ഇവിടെയാണെങ്കിൽ പരിഡിയില്ലാത്ത അച്ഛനാണ് വന്ന് പരിപ്പിക്കുന്നത്. കൂട്ടികൾക്ക് മുഴുവൻ വുക്ഷത്തേയും അമുഖം ശ്രാമയുടെ രഹസ്യത്തേയും മനസ്സിലാക്കി തന്ത്രുന്നു. നിങ്ങൾക്കാണിയാം സർവ്വ ആത്മാക്കളുടേയും അച്ഛനാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്. ഈ നിശ്ചയം മുഴുവൻ ദിവസവും ബുദ്ധിയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നും അതായത് പരിഡിയില്ലാത്ത അച്ഛൻ നമ്മുണ്ട് പരിപ്പിക്കുകയാണ്, ബാബു നമ്മുടെ അച്ഛനും ടീച്ചറും ഗുരുവുമാണ്. ബാബയെ രചയിതാവ് എന്ന് വിളിക്കുന്നു- ഇതും മനസ്സിലാക്കുന്നു. ആത്മാക്കളെ സുഷ്ടിക്കുന്നില്ല. മനസ്സിലാക്കിത്തരുകയാണ്- താൻ ബീജരൂപനാണ്. ഈ മനുഷ്യസൃഷ്ടിയാകുന്ന വുക്ഷത്തിന്റെ ജനാനം നിങ്ങളെ കേൾപ്പിക്കുന്നു. ബീജത്തിനല്ലാതെ മറ്റാർക്ക് ഈ ജനാനം നൽകാൻ കഴിയും? എന്നാൽ ഈ വുക്ഷം സൃഷ്ടിചുത്ത് ബാബയാണ് എന്ന് പറയില്ല. ബാബു പറയുന്നു- കൂട്ടികളേ, ഇത് അനാദിയാണ്. ഇല്ലെങ്കിൽ എപ്പോൾ എങ്ങനെ സൃഷ്ടിചു എന്ന തീരുതിയും സമയവും എല്ലാം പറയുമായിരുന്നില്ലോ. എന്നാൽ ഈ അനാദി രചനയാണ്. ബാബയെ ജനാനത്തിന്റെ പരിഡിയാണ് പറയുന്നത്. എല്ലാം അറിയുന്നവൻ അർത്ഥം സൃഷ്ടിയുടെ ആദി മല്ലു അനുത്യത്തിന്റെ രഹസ്യത്തെ അറിയുന്നു. ബാബു തന്നെയാണ് മനുഷ്യസൃഷ്ടിയുടെ ബീജരൂപം, ജനാനസാഗരനുമാണ്. ബാബയി പാഠം മുഴുവൻ ജനാനവുമുള്ളത്, ബാബു തന്നെയാണ് വന്ന് കൂട്ടിക്കളെ പരിപ്പിക്കുന്നത്. എല്ലാം മനുഷ്യരും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു- എങ്ങനെ ശാന്തിയുണ്ടാകും? നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പറയുന്ന ശാന്തി സ്ഥാപിക്കാൻ ശാന്തിസാഗരനു മാത്രമേ കഴിയും. ബാബു ശാന്തി, സുഖം, ജനാനത്തിന്റെ സാഗരമാണ്. എങ്ങനെയുള്ള ജനാനം? സൃഷ്ടിയുടെ ആദി മല്ലു അനുത്യത്തിന്റെ ജനാനം. മനുഷ്യർ ശാസ്ത്രങ്ങളെ ജനാനം എന്നു കരുതുന്നു. ഇങ്ങനെ ശാസ്ത്രം കേൾപ്പിക്കുന്നവർ അനേകമുണ്ട്. ഇവിടെയാണെങ്കിൽ പരിഡിയില്ലാത്ത അച്ഛൻ സ്വയം വന്ന് പരിചയം നൽകുന്നു ഒപ്പം സൃഷ്ടിയുടെ ആദി മല്ലു അനുത്യത്തിന്റെ ജനാനവും നൽകുന്നു. ബാബയുടെ വരവിലൂടെ മാത്രമേ ശാന്തി സ്ഥാപിതമാകു എന്നും അറിയാം. അവിടെ ശാന്തി തന്നെ ശാന്തിയാണ്. ശാന്തിയാമത്തിൽ എല്ലാവരും ശാന്തിയിൽ വസിച്ചിരുന്നു എന്ന കാര്യവും ആരും അറിയുന്നില്ല. ഇവിടെ എങ്ങനെ ശാന്തിയുണ്ടാകും എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ തീർച്ചയായും ശാന്തിയുണ്ടായിരുന്നു. രാമരാജ്യത്തിലൂണ്ടായിരുന്ന ശാന്തിയാണ് വേണ്ടത്. എന്നാൽ രാമരാജ്യം എപ്പോഴാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത് എന്നതും ആർക്കും അറിയില്ല. ബാബയെ കരുതുകയാണ് എന്തെന്നും അച്ഛനാണ്. ബാബു നമ്മളെ ജനാനം കേൾപ്പിക്കുകയാണ്. ബാബു വന്ന് സർവ്വരാജ്യത്തിന്റെ സ്ഥാപന ചെയ്യുകയാണ്. നമ്മളെ പരിപ്പിക്കുകയാണ്. പറയുന്നു- കൂട്ടികളേ, നിങ്ങളെ പരിപ്പിക്കുന്നത്, ഇങ്ങനെ മറ്റാരും പറയുകയില്ല. പരിഡിയില്ലാത്ത എത്ര വലിയ നാടകമാണ് എന്നാൽ മനുഷ്യർ അതിനെ ലക്ഷ്യിക്കുന്നു പറ

என்று. நினைஶ் பரியுனு இத் 5000 வர்ஷங்களுடெ கலியாள். ஹபோஸ் நினைஶ்க்க மனஸ்திலாயி ஶாந்தி ரள்க் பிரகாரத்திலுள்ளத்- என் ஶாந்தியாமத்திலெ ஶாந்தி, ரள்காமதேத்த ஸுவப்யாமத்திலெ ஶாந்தி. ஸர்வு தமாக்கலூங்கேயும் அஷ்டாள் நெண்ணெல் பரிபூரிக்குவீன்ற் ஏன் காரும் நினைஶ் குடிக்கலூடெ வூலியிலுள்ளத். ஹக்காருங்கே ஶாஸ்த்ரங்களிலும் ஹல். பரியியிலுப்பாத அஷ்டான்லே. ஸர்வ யர்மங்களிலுக்குவரும் வாவையை அல்லாஹு, ஶோய்ப்பாதர், பிரதே ஏற்கொல்லா விஜிக்குவீனு. அதிகார வாவையுடெ பரிபூர் தீர்ச்சுயாயும் ஹதெயும் உயர்காதாயிரிக்கூரு. ஹதெல்லாம் முசுவர்க் கிவஸவும் நினைஞ்சுடெ உத்திலுக்காயிரிக்களை. வாவை பரியுனு தொள் நினைஞ்சே புதிய காருங்களைக் கேஸ்பூரிக்குவீன்ற. புதிய ரீதியிலே பரிபூரிக்குக்கயாள். நினைஶ் பிராகீக மருக்குவரை பரிபூரிக்குவீனு. கெதிமால்ரூத்திதில் ஓவிமார்க்க வழரை அயிகங் அங்஗ீகார முள்ளத். வாஸ்தவத்தில் ஹா பெஹாவும் வலிய அமையாள். ஶிவபொவையையாளைகில் கேவலம் பிரதாவ் ஏங்காள் விஜிக்குவீன்ற. வாவையை மாதாபிதாவெபீனு விஜிக்குவீனு. பெஹாவாகுந மாதாவிலுடெ வாவை நினைஞ்சே தெத்தடுக்குக்கயாள். குடிக்கலே- குடிக்கலே ஏனு விஜிச்சுகொள்கிரிக்குவீனு.

வாவை பரியுனு தொள் கொரோ 5000 வர்ஷங்கள்க்க் கேச்சுவும் நினைஞ்சே ஹா அதைாம் கேஸ்பூரிக்குவீனு. ஹா சுக்குவும் நினைஞ்சுடெ வூலியிலுள்ளத். நினைஶ் கொரோ கொரோ வாக்கும் புதியதாயி கேஸ்குக்கயா ள். அதைாமாஶராய வாவையுடெத் அத்தீய அதைாமாள். அத்தீய பிரதாவாள் அதைாமாஶராய். அத்தீயவாள் விஜிக்குவீன்ற வாவை ஏன். குடிக்கலே எல்லாகாருங்களேயும் நல்லீதியிலே வூலியிலே செய்தியிலே யாரெ செய்யுனு. அந்தல்முவியாயி மாரி ஹண்ணெ ஹண்ணெ விசார ஸாகர மடமா செய்யுவோசு ஸாகோஷ்வும் லகரியும் உள்ளாகும். ஶிவபொவையாள் வலிய டீச்சுர். வாவை பிராகீக நினைஞ்சேயும் டீச்சு ராக்கி மாருனு. அதிலும் நங்கலெவெஸாள். வாவைய்க்க அரியாம்- ஹா குட்டி வழரை நங்காயி பரிக்கு னுள்ளத். அவரெக்களைக் எல்லாவரும் ஸந்துஷ்டராகுவீனு. நினைஞ்சே ஹண்ணெயாக்கி மார்திய வாவையுடெ அநுதேத்தய்க்க நெண்ணேயும் வேஶம் கொள்கூபோகு ஏன் பரியுனு. வாவை பரியுனு- தொள் பெஹா விரேக்கி வழரை அயிகங் ஜமஞ்சேடெ அந்திம ஜமத்திளே அந்திம ஸமயத்தாள் ஹவரிலே பிரவேஶிச்சு நினைஞ்சே பரிபூரிக்குவீன்ற. கல்ப கல்பம் தொள் எடுத தவளை ஹா ஹாத்தத்திலே வாக்குந கூருடுக்காகும். நினைஶ் ஹா புதிய காருங்கை கேக் அதெடுதபூடுவீனு. பரியியிலுப்பாத வாவை நமலை பரிபூரிக்குக்கயாள். வாவைய்க்க கெதிமால்ரூத்திலே எடுதயயிக்க பேருக்கலூள், பரமாத்மாவ், ராமன், பிரதே, அல்லாஹு..... ஏற்கொல்லா விஜிக்குவீனு. ஏரே கரு டீச்சுர்க்க எடுதயயிக்க பேருக்கலூள் வெஷ்விரிக்குவீன்ற ஏன் நோக்கு. டீச்சுர்க்கா ளைகிலே ஏரேயொரு பேரே உள்ளாகு. அநேகம் பேருள்ளாகுமோ? எடுத அயிகங் ஹாஷக்கலூள். அதிகால் பிலர் ஶெவானே....யெனும் பிலர் ஶோய் ஏனும், அண்ணெ ஏற்கொல்லா பேருக்கலூள் விஜிக்கு னத். ஸயம் மனஸ்திலாக்கித்தறுனு தொள் வாக்கிக்குக்கயாள் குடிக்கலே பரிபூரிக்குவீன்றினுவேங்கி. ஏபோஸ் பரிசு வேவதயாகுவே அபோஸ் விராஸமுள்ளாகும். ஹபோஶாளைகிலே பஷய லோகமாள், ஹதினெ அத்த புதியதாக்கி மாரும்? வாவை பரியுனு இத் ஏற்கெடுதென பார்தாள். தொகும் ழோமயக்க வஶஸ்பு திரிக்குவீனு. கெதிக்க எடுததேதாலும் பிரந்தாமுள்ளத் ஏற்கந்தும் குடிக்கல்க்க அரியாம். ஹதும் கலியாள். அநுகல்பம் கெதியுடெ கஜி நடக்குவீனு. ஹபோஸ் வாவை வீள்ளும் வாக்கிக்குவீனு, நமம் பரிபூரிக்குவீன்றும் அஷ்டாள். வாவை தெளையாள் ஶாந்தி ஸமாபிக்குவீன்யாள். ஏபோஸ் ஹா லக்ஷ்மி நாராயணங்கள் ராஜு முள்ளாயிருங்கொ அபோஸ் ஶாந்தியுள்ளாயிருவீனு. ஹவிசயாளைகிலே அஶாந்தியாளுமத்து. அஷ்டான் கெனையுத்து. அத்தாக்கை எடுத அயிகமாள். எடுத அதெடுதக்கரமாய கஜியாள். ஸர்வாத்மாக்கலூங்கேயும் பிரதாவாய வாவைதெளையாள் நமலை பரிபூரிக்குவீன்ற. எடுத ஸநோஷமுள்ளாயிரிக்களை.

நினைஶ் மனஸ்திலாக்குவீனுள்க் ஶோப ஶோபிக்கமார் நமலை தெளையாள் ஶோபீவல்லாங்க நம்முடெ அஷ்டானு. அத்தாவினெ மாதுமாயி ஶோப ஶோபிக்கமார் ஏனு பரியில் ஶரீரம் உத்தபோஷ ஶோப ஶோபிக்கமார் அம்வா ஸஹோ஽ரீ ஸஹோ஽ரமார் ஏன் பரியாள் கஷியு. ஶோபீவல்லாங்க ஶிவபொவையுடெ குடிக்க ழாள். ஶோப ஶோபிக்கமார் ஏன் பாம் தெளை மயுரமாள். அப்புதாம் கேஸவாப, ஶோபிக்கா வல்லாங், ஜாங்கீ னாமா.... ஏன் மஹிமயெல்லாம் ஹா ஸமயதேத்ததாள். ஏற்கால் அநியாதத்துக் காரளைத்தால் ஏல்லாகாரு னால்லும் ஶர்க்கரையும் ஶர்க்கரை ரெளியிலுமாக்கி மார்தி. ஹா வாவையிருவீன் விஶவத்திளே ஹிஸ்ஸியியும் ஜோஸ்பியியும் கேஸ்பூரிக்குக்கயாள். மனுஷ்யர்க்க கேவலம் ஹா வள்ளுயன்னெல் மாதுமே அரியு. ஸத்யா ததிலே அத்ருடெ ராஜுமாயிருவீனு உள்ளாயிருவீன்த, எடுத ஸமயம் ராஜும் ஹிச்சு- ஹதினியில் ஏற்குகொ ளைக்கால் கல்பத்திலே அதயுஸ்திலா லக்ஷ்களைக்கி வர்ஷங்களைக்கி. தீர்த்தும் ஹோராந்யக்காரத்தி லாள். ஹபோஸ் வாவை வாப் நினைஶ்க்க ஸுஷ்டி சுக்கத்திலே அதைாம் நால்கூக்கயாள். ஹதினெ அரியுனதிலுடெ நினைஶ் திரிகாலார்ஶியியும் திரைநியியுமாயி மாருவீனு. ஹத் பரிபூரள். வாவை ஸயம் பரியுனு- தொள் கல்ப கல்பத்திலே, கல்பத்திலே ஸஂஶமயுத்தத்தில் வாப் நினைஞ்சே புருஷாத்தமராக்களி

നമുക്ക് രാജധാനി ലഭിക്കുകയാണ്. ഇപ്പോൾ ബാബു നിങ്ങൾക്കും മനസ്സിലാക്കിത്തർകയാണ് ഇപ്പോൾ പഴയലോകം മുഴുവനായും വിനാശമാകാൻ പോവുകയാണ്. നിങ്ങളെ കുറക്കൽന്നെന്തെന്തിൽ നിന്നും ഉണർത്തുന്നതിനായി എത്ര പരിശേഷമാണ് ചെയ്യുന്നത്, എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ ഉണ്ടുന്നില്ല. കൂട്ടിക്കർക്ക് ഒരു പ്ലേ മാത്രമാണ് ഓർമ്മിക്കേണ്ടത്. എല്ലാം ബാബുയ്ക്ക് നൽകിക്കഴിഞ്ഞാൽ തീർച്ചയായും ഒരു ബാബുയെ മാത്രമേ ഓർമ്മവരു. നിങ്ങൾ കൂട്ടിക്കർക്ക് കൂടുതൽ ഓർമ്മിക്കാൻ സാധിക്കും, ബോഹാബാബയുടെ ചുമ ലിൽ എന്തല്ലാം ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളാണ്.... ബന്ധനത്തിലുള്ള മാതാകളുടെ വാർത്തകൾ എത്രയാണ് വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ബോഹാബാബയ്ക്ക് ഹാവങ്ങൾ അടിക്കാളളുന്നുവാല്ലോ എന്ന ചിന്തയുണ്ടാകും. പതി എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നു. ശ്രാമയിൽ ഉള്ളതാണ് എന്ന മനസ്സിലാക്കുന്നു, അല്ലാതെ നമുക്ക് എന്ത് ചെയ്യാൻ കഴിയും. കല്പം മുമ്പും അബൈകൾക്കുമേൽ അത്യാചാരം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പുതിയ ലോക തതിന്റെ സ്ഥാപന ഉണ്ടാവുകതനെ വേണം. ബാബു പറയുന്നു വളരെ അധികം ജനങ്ങളുടെ അന്തിമ ജന തതിലേയും അന്തിമ സമയത്താണ് ഞാൻ വന്ന പ്രവേശിക്കുന്നത്. അതിനാൽ തീർച്ചയായും നമ്മൾ തന്ന യായിരുന്നു വെള്ളുത്തവർ ഇപ്പോൾ കരുത്തതായി മാറിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ തന്നെയാണ് ആദ്യ നന്ദികൾ പോകുന്നത്. ഞാൻ പോയി കൃഷ്ണനാകും. ഈ ചിത്രം കാണുമ്പോൾ ചിന്തയുണ്ടാകുന്നു ഞാൻ പോയി കൃഷ്ണനായി മാറും. അതിനാൽ ബാബു കൂട്ടിക്കർക്ക് നല്ലരീതിയിൽ മനസ്സിലാക്കിത്തർകയാണ്, ഇപ്പോൾ കൂട്ടികളുടെ ജോലിയാണ് മനസ്സിലാക്കി മറുള്ളവർക്ക് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുക. ശരി!

വളരെക്കാലത്തെ വേർപാടിനു ശേഷം തിരികെക്കിട്ടിയ മധുര മധുരമായ കൂട്ടിക്കർക്ക് മാതാവും പിതാവു മായ ബാപ്പാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും സുപ്രഭാതവും. ആത്മീയ അച്ഛൻന്റെ ആത്മീയ കൂട്ടിക്കർക്ക് നമസ്കാരം.

ധാരണയ്ക്കുള്ള മുഖ്യ സാരം:-

- 1) നമ്മൾ ശോപീവല്ലഭന്റെ ശോപ ശോപികമാരാണ് - ഈ സന്തോഷം അമ്പവാ ലഹരിയിൽ കഴിയണം. അന്തർമുഖിയായി മാറി വിചാരസാഗര മമനും ചെയ്ത് ബാബുയ്ക്കു സമാനം ടീച്ചറായി മാറണം.
- 2) കുചേപലനു സമാനം തന്റെ എല്ലാം ട്രാൻസ്ഫർ ചെയ്യുന്നതിനോടൊപ്പം പറിപ്പും നല്ലരീതിയിൽ പറിക്കണം. വിനാശത്തിനു മുൻപ് ബാബുയിൽ നിന്നും പുർണ്ണ സന്ധത് നേടണം. കുറക്കൽന്ന് നിബന്ധിപ്പിച്ചു ഉണ്ടാക്കണമെന്നവരെ ഉണർത്തണം.

വരദാനം:- മധുരതയുടെ ഗുണത്തിലുടെ സംസ്കാര മിലനം നടത്തിക്കൊണ്ട് മംഗള മിലനം ആരോഗ്യിക്കുന്ന ഹോളീഹംസമായി ഭവിക്കു

എതുപോലെയാണോ ഹോളിയിൽ നിരങ്ങളിൽ കളിക്കുന്നത് അതുപോലെ മുഖം മധുരമാക്കി മംഗള മിലനം ആരോഗ്യിക്കുന്നത്. ഇതുപോലെ താങ്കൾ ഹോളീഹംസ കൂട്ടിക്കൾ എപ്പോൾ പരസ്പരം ആത്മീയതയുടെ കൂട്ടുകെട്ടിന്റെ നിറം ചാർത്തി മധുരതയുടെ മിറായി കഴിപ്പിക്കുന്നോ, താങ്കളുടെ കണ്ണുകളിലും, മുവത്തിലും, പെരുമാറ്റത്തിലും മധുരത പ്രത്യക്ഷ രൂപത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നു അപ്പോൾ മംഗള മിലനം അർത്ഥം സംസ്കാര മിലനം ഉണ്ടാകുന്നു. പരസ്പരം സംസ്കാരങ്ങളുടെ മിലനം ഉണ്ടാകുന്നത് തന്നെയാണ് പ്രത്യക്ഷതയുടെ ആധാരം, ഇതിലും തന്ന ജയജയാരവം മുഴങ്ങും.

സ്ന്യാഹനം:- വിദേഹീ സ്ഥിതിയുടെ അഭ്യാസം ചെയ്യു - ഈ അഭ്യാസം അപേതീക്ഷിത തതിന്റെ പരീക്ഷയിൽ വിജയിയാക്കും.